

Моква

Анатолій Косматенко

Вернувшись з колгоспу, із яким змагався,
Розповідав на зборах керівник:
"Я побував у них. До всього приглядався.
Ну, техніка, організація у них — це шик,
Та цим нас не здивуєш. Я й не дивувався,
То хитрість не нова.
Відомі нам ті штучки! Показуха!..
А глянеш — в сторожів ані плащів, ані кожуха.
Замість берданок — палки — зброя бойова.
Ганьба! А дощ іде, а вітер дує...
Турбота про людей — скажу я!.."
"А в нас? — почулися слова. —
Хіба в плащі я, в чоботях вартую?!
А вже три місяці моква..."

"Ех, діду, діду, — аж скривився Голова. —
Дивиться треба об'єктивно й принципово:
У них — то ж явище типове,
А в нас... Ну що ж, на жаль, ще іноді бува.

А дід: "Воно того... Моква, моква..."